

РЕШЕНИЕ

№ 2567

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7783** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. Р. – пълномощник на изпълнителните директори с пълномощно рег. № 3885/2020г. на нотариус № 074 при НК, срещу Решение № ППН-01-927/2018г. от 21.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Счита се, че решението на Комисията е немотивирано, постановено без да са събрани и обсъдени всички релевантни за случая доказателства. По същество се твърди, че [фирма] не е нарушило ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 доколкото по силата на сключен договор с абонат е имала право да обработва неговите лични данни. Счита още, че в хода на административното производство са установени обстоятелства, сочещи, че е налице престъпно деяние, поради което КЗЛД е следвало да спре производството пред себе си и да изпрати материалите на прокуратурата. Сочи, че неправилно е определен и размера на имуществената санкция, тъй като не са били налице обстоятелства, които да определят нарушението като поредно.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], чрез юриск. Р., поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, р.пр., не изпращат

представител в съд.з. По делото е постъпило становище от процесуален представител на ответника в който са изложени съображения за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна Н. Н. Н., редовно призован, не се явява, не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-927/16.11.2018г. от Н. Н. Н., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни от страна на [фирма]. Конкретно е посочено, че при заплащане на месечна сметка по сключен договор №504458390 от 15.01.2018г. за услуга „интернет и ТВ“, му било съобщено, че има неплатена сметка за мобилен телефон с номер 08888042675 по договор №6035194/16.06.2018г., подписан в офис на [фирма], С. сити Мол-гр.С.. Жалбоподателят е посочил, че не е подписвал такъв договора от 16.06.2018г., като на тази датат не е бил и в [населено място].

С писмо № ППН-01-927/2/30.11.2018г. [фирма] е уведомено за постъпилата жалба и образуваното въз основа на нея административно производство, като му е дадена възможност за депозиране на становище. В постъпилото такова е изложено, че ако твърденията на клиента са верни, случаят ще касае извършено престъпление по смисъла на Наказателния кодекс (НК) от страна на служител на А 1 и в такъв случай би следвало да се сигнализира компетентните органи. Сочи се, съставянето и използването на неистински документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във връзка с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

На проведеното заседание на Комисията на 04.12.2019г., жалбата е приета за процесуално допустима, и като страни са конституирани – жалбоподател Н. Н. Н. и ответна страна - [фирма].

По административната преписка е изискана графическа експертиза по Протокол №576/2019г. от 26.06.2019г., изготвена в хода на образуваното производство в СРС, съгласно която подписите, положени в графи „за потребителя“ в приложенията към договор №504458390, подписани на 16.06.2018г., съдържащи три имена, ЕГН и телефонен номер, с които е името на Н. е сключен договор за мобилна услуга А1 ONE XS, S, M и L, и са поети задължения по него, не са положени от Н. Н. Н..

Проведено е заседание на 19.05.2019г. с призоваване на страните.

С оспореното в настоящото съдебно производство решение Решение № ППН-01-927/2018г. от 21.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни, по т. 1 е обявена жалбата на Н. Н. Н. за основателна; а по т. 2 - на основание чл. 83, § 5, б. „а“ във вр. с чл. 58, § 2, буква „и“ от Общия регламент за защита на данните за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер от 10 000 лева. Решението е прието единодушно от всички членове на комисията.

За да постанови решението, КЗЛД е приела, съобразно представените доказателства, че [фирма] като мобилен оператор и администратор на лични данни е имал сключен договор за предоставяне на фиксиран интернет и телевизия от 15.01.2018г. с абоната Н. Н.. Позовавайки се на експертиза по Протокол №576/2019г. от 26.06.2019г. на

СДВР, Група ЕКД-Първо РУ, е прието, че администраторът на лични данни обработва данните на жалбоподателя по допълнително сключения договор от 16.06.2018г. за мобилна услуга без да са налице предпоставките за това. Не са налице и останалите хипотези посочени в чл. 6 § 1, букви „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“, поради което е направен извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от [фирма] за сключване на договора в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента, без наличие на условие за допустимост на обработването.

Прието е още, че най-подходящите корективни мерки по см. на чл. 58, § 2 от ОРЗД /Общ регламент относно защита на данни/ е налагането на имуществена санкция. Същото е аргументирано с това, че нарушението е извършено и последиците са налице, поради което другите корективни мерки не биха могли да постигнат преследваната цел. Според комисията имуществената санкция ще има предупредително и възпитателно въздействие на администратора на личните данни, за което са изложени подробни мотиви.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото оспореното решение е постановено на 21.07.2020г., а жалбата е депозирана пред КЗЛД на 30.07.2020г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане. При разглеждането ѝ по същество, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 19.05.2020г., на което са присъствали четиримата членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на [фирма] не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на

комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 04.12.2019г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК съдът съобрази следното:

Считано от 25.05.2018г. се прилага ОРЗД, който има пряко действие. Административният акт е постановен на 21.07.2020г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон.

Страните не спорят, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на закона. Заинтересованата страна Н. Н. Н. е физическо лице.

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. [фирма] е обработвал данните на Н. докато е бил в сила договор от 15.01.2018г. Предвид установеното обаче от комисията, че Н. не е подписал допълнителните приложения към него от 16.06.2018г., то логичен е извода, че липсва валидно изразено съгласие за обработване на личните му данни във връзка с него.

Съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. С оспореното решение на основание чл.58, §2, б."и" във вр. с чл.83, §5, б."а" от Общия регламент относно защитата на данните, предвид обработване на личните данни на Н. Н. е наложила на [фирма] административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева.

Съдът приема, че съобразно приложимото към случая право, в обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложените подробни съображения по чл.83, §2 от Общия регламент, , които обосновават определената по вид и размер конкретна санкционна мярка – имуществена санкция. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение. Обоснован е размерът на имуществената санкция – 10 000 лева, при което са взети предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства и нормативно установеният нейн максимален размер. Изложените съображения от органа са последователни, логични и в съответствие с тежестта, повторността и продължителността на извършеното нарушение.

Неоснователно е възражението, че влезли в сила решения преди 2017г., т.е. преди началото на прилагане на Регламента, за нарушения в областта на защитата на личните данни, са ирелевантни, доколкото и те касаят същият обект на защита - правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя във връзка с това, че ако е извършено документно престъпление Н. може да търси правата си само по реда на наказателното преследване. Жалбата на К. пред КЗЛД касае използване на личните му данни, а Комисията е органът, който е компетентен да се произнесе по тази жалба. Наличието на производство във връзка с търсене на наказателната отговорност за евентуалното престъпление не изключва правомощията на КЗЛД. Двете производства се развиват успоредно и независимо едно от друго. Не е в противоречие със закона кредитирането на почеркова експертиза от Комисията, доколкото търговското дружество не ангажира доказателства, които да оспорват нейните констатации, като не е искан и разпит на експерта. С това доказателствено средство в административния процес са установени факти касаещи административното производство – използването на лични данни без правно основание.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран така и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ППН-01-927/2018г. от 21.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: